

РЕШЕНИЕ

№ 6749

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА К. КИРИЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20211110131336 по описа за 2021 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от ОЗ ЕАД против СО, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1 от КЗ вр. с чл. 411 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът-ОЗ ЕАД твърди, че на 21.05.2019 г., около 14:45 часа при движение по ул. „Патриарх Герман“-срещу №15, е настъпило ПТП, при което лек автомобил „Волво S90“ с рег. /, управляван от В. Д. П., попада в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, за което е изготвен Протокол за ПТП №. Твърди, че към момента на настъпване на събитието автомобилът е имал действаща застраховка „Каско+“ № -при ищеца, със срок на действие от 28.12.2018 год. до 17.12.2019 год.. Твърди, че във връзка с настъпилото ПТП е образувана преписка по щета №, като е определено застрахователно обезщетение в размер на 1861,54 лева и 15 лева ликвидационни разноски. Поддържа, че след плащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на увреденото лице против ответника. Моли ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 1876,54 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени 15 лева ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

Ответникът-СО е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва, че към момента на настъпване на ПТП е имало препятствие на пътното платно, както и отразения в протокола за ПТП

механизъм. Твърди, че е сключил договор с „ГБС-ИФ“ АД, комуто е възложено да поддържа уличната мрежа и пътните съоръжения в района на процесния участък.

Третото лице помагач-„ГБС-ИФ“ АД оспорва предявения иск.

По делото е предявен, в условията на евентуалност, от СО срещу конституирания в настоящото производство като трето лице помагач „ГБС-ИФ“ АД **обратен иск**, за вреди в размер на същите суми, поради неизпълнение на договорни задължения по поддържане на пътя, поети с договор № //Г., като се позовава на отговорността по чл. 18.3 от договора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.12.2018 г. е сключен застрахователен договор между ОЗ ЕАД и собственика на лек автомобил „Волво S90“, със застрахователна полица № // за застраховка „Каско+“, по силата на който застрахователят е поел задължение да заплати застрахователно обезщетение при настъпване на застрахователно събитие със застрахования автомобил. Сроктът на действие на договора е от 00.00 часа на 28.12.2018 год. до 23.59 часа на 27.12.2019 год. Уговорена е застрахователна премия в размер на 3792,06 лева, платима еднократно.

При застрахователя „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е образувана ликвидационна преписка по щета № //, въз основа на уведомление за щета, подадено от собственика на лек автомобил „Волво S90“. От преписката по щета е видно, че е определено застрахователно обезщетение в размер на 1861,54 лева, като са определени и 15 лева ликвидационни разноски. Сумата е платена на автосервиза извършил ремонта на увредения автомобил, което обстоятелство е обявено за безспорно.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно автотехническа експертиза, от което се установява, че от техническа гледна точка е налице причинно следствена връзка между процесното ПТП и нанесените вреди на лек автомобил „Волво S90“. Установява се, че стойността на увредените части по средни пазарни цени е в размер на 1861,54 лева.

На 04.05.2015 год. между СО, в качеството на възложител и „ГБС-ИФ“ АД, в качеството на изпълнител е сключен договор № //Г., по силата на който „ГБС-ИФ“ АД се е задължил да извършва на територията на СО – VI зона „Райони Панчарево, Младост, Студентски, Изгрев“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на база посочените в договора режими за съответните обекти, включени в обхвата на зоната. В т. 1.1.1 от договора е посочено, че за посочените в Приложение № 11 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение, в зависимост от определеното в Приложение № 11 от

договора ниво на поддържане като изпълнителят се задължава да извърши всички дейности, необходими с оглед постигането на изискуемите от възложителя стандарти на изпълнение и качеството на състоянието на пътя, определени от нивото на поддържане. В т.1.1.2 от договора е посочено, че за цялата останала част от уличната мрежа, включена в обхвата на зоната и извън списъка по Приложение № 11 като изпълнителят приема да извършва дейностите по поддържане и текущ ремонт на база конкретни възлагания при необходимост.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Предпоставки за възникване на правото на застрахователя да предяви иск срещу причинителя на вредата са следните: сключен между застрахователя и увреденото лице застрахователен договор, действащ към датата на застрахователното събитие, настъпило застрахователно събитие, плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение.

От събраните по делото доказателства се установява, между ищеца и собственика на увредения автомобил е сключен валиден договор за имуществена застраховка "Каско+" на МПС. При действието на този договор е била образувана ликвидационна преписка във връзка с настъпило застрахователно събитие – ПТП с участието на водача на застрахования автомобил – В. Д. П..

Материалното право на застрахователя да встъпи в правата на увреденото от ПТП лице възниква с плащането на застрахователно обезщетение. Това обстоятелство е обявено за безспорно между страните. Основателността на предявения иск на застрахователя с правно основание чл. 410 ЗК, обаче, е поставена в зависимост от това дали в патримониума на застрахования са възникнали права за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане. Съдът намира, че въз основа на твърденията изложени в исковата молба е предявен иск с правно основание чл.410 вр. чл.411 от ЗК във връзка с чл. 49 от ЗЗД, тъй като в исковата молба ищецът поддържа, че ПТП е възникнало в резултат от неизпълнение на задължение на собственика на пътя за поддържане и ремонт. В този смисъл следва да бъде изследван въпроса за това дали е налице виновно действие или бездействие на ответника (респ. негови служители), от което са причинени вреди на застрахования, както и причинната връзка между тях. Задължение за обезщетяване на вреди причинени на трети лица от виновно действие или бездействие на възложителя по смисъла на чл. 49 от ЗЗД при възлагане на работа на деликвента и причиняване на вредите при или по повод извършването, респективно неизвършването ѝ. Съгласно чл. 30, ал. 1 от Закона за пътищата Агенцията Пътна

инфраструктура осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, като съгласно § 1, т. 14 от ДР на ЗП "поддържане на пътищата" е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата. От Протокол за ПТП №//// от 21.05.2019 год. се установяват фактическите твърдения изложени в исковата молба, че автомобилът е попаднал в дупка на пътното платно. Съдът приема, че протоколът за настъпило ПТП, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, представлява официален документ по смисъла на [чл. 179 ГПК](#), който се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя му, но също и с материална доказателствена сила относно самото удостоверение в него волеизявление, т. е. съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя изявления и за "извършените от него и пред него действия". В случая длъжностното лице е посетило мястото на ПТП, констатирало е наличието на дупка, намираща се на пътното платно и е изготвило протокол за ПТП, а участникът в него е подписал същия. С оглед на изложеното съдът приема, че то е настъпило при механизма посочен в него.

Предвид изложеното съдът намира, че по делото са установени релевантните за спора факти, въз основа на които се твърди в исковата молба, че е възникнало задължение на ответника да възстанови причинени от неизпълнение на установени със закон задължения по поддръжка и ремонт на републиканските пътища. По отношение на вината на длъжностните лица е в сила законоустановената презумпция на чл.45, ал.2 ЗЗД, доколкото не са ангажирани доказателства, които да я оборят. Отговорността на ответника е обективна. Налице е и причинно-следствена връзка между деянието – бездействието на длъжностни лица при ответника и причинените вреди, която връзка се установява от заключението на съдебно-автотехническата експертиза. Установява се, че вредите по застрахования автомобил са причинени от попадането му в дупка и се явяват резултат от противоправно бездействие на длъжностни лица на работа при ответника, чрез които ответникът не е изпълнил задължението си по чл. 30 от ЗП да осъществява поддържане на републиканските пътища, която поддръжка в случая се изразява в осигуряване на безопасно и удобно движение по пътя през цялата година и предпазването му от преждевременно износване /§ 1, т. 14 от ДР на ЗП/. Установява се и размера на причинените вреди, определен по средни пазарни цени на части, труд и материали, който е повече от исковата сума и размера на платеното застрахователно обезщетение.

По изложените съображения, налице са предпоставките на чл.49 ЗЗД да бъде ангажирана отговорността на ответника за вредите, причинени от лица, на които е възложил работата по поддържане на посочения път в размер на 1876,54 лева с вкл. 15

лева ликвидационни разноси.

По отношение на предявения при условията на евентуалност по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК обратен искове с правно основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 49 ЗЗД на СО срещу третото лице помагач „ГБС-ИФ“ АД за заплащане на следните суми: сумата 1876,54 лева, представляваща изплатено обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва считано от датата на предявяване на обратния иск до окончателното изплащане на вземането.

Основателността на предявените искове се обуславя от кумулативното наличие на следните обстоятелства: наличие на валидно правоотношение по сключен договор № //г., настъпване на имуществените вреди в претендирания размер, наличие на причинна връзка между вредите и виновното поведение на ответника по обратния иск „ГБС-ИФ“ АД, изразяващо се в неизпълнение на договорно задължение към ищеца по обратния иск.

С оглед приетия като доказателство по делото договор №//г., съдът приема, че между СО и „ГБС-ИФ“ АД са налице валидни облигационни правоотношения, по силата на които „ГБС-ИФ“ АД се е задължил да извършва на територията на СО – VI зона „Райони Панчарево, Младост, Студентски, Изгрев“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на база посочените в договора режими за съответните обекти, включени в обхвата на зоната. Няма спор, че ул. „Патриарх Герман“ попада в улиците посочените в Приложение № 11, чиято поддръжка се осъществява на база показатели на изпълнение, в зависимост от определеното в Приложение № 11 от договора ниво на поддържане като изпълнителят се задължава да извърши всички дейности, необходими с оглед постигането на изискуемите от възложителя стандарти на изпълнение и качеството на състоянието на пътя, определени от нивото на поддържане. Предвид изложеното съдът приема, че ответникът по обратния иск, в качеството си на изпълнител се е задължил да извърши всички дейности, необходими с оглед постигането на изискуемите от възложителя стандарти на изпълнение и качеството на състоянието на пътя, определени от нивото на поддържане.

С оглед гореизложените съображения предявения при условията на евентуалност обратен иск е основателен и доказан за сумата 1876,54 лева /с включена сумата от 15 лева – ликвидационни разноси/, представляваща изплатено обезщетение за имуществени вреди.

Върху присъдената главница ответникът дължи и законната лихва, считано от 16.07.2021г. /датата на депозиране на исковата молба по обратния иск/ до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на делото ищецът, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, има право

на присъждане на направените от него разноси в настоящото производство в общ размер на 697,08 лева, съразмерно с уважената част от претенциите.

По отношение на обратния иск „ГБС-ИФ“ АД следва да заплати на СО сума в размер на 175,08 лева – държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното

РЕШИ:

ОСЪЖДА СО, гр. //3 да заплати на **ОЗ ЕАД**, ЕИК //, със съдебен адре: гр. //, на основание чл. 410, ал. 1 от КЗ вр. с чл. 411 от КЗ във връзка с чл. 49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД, **сумата от 1876,54 лева (хиляда осемстотин седемдесет и шест лева и петдесет и четири стотинки)**, представляващи платено застрахователно обезщетение по щета № //, образувана във връзка с настъпило на 21.05.2018 г. застрахователно събитие с лек автомобил „Волво S90“ с рег. //, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на исковата молба в съда-03.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от **697,08 лева** (шестстотин деветдесет и седем лева и осем стотинки), представляваща сторените в настоящото производство разноси.

ОСЪЖДА „ГБС-ИФ“ АД, с ЕИК //, със съдебен адрес: гр. София, //, да заплати на **СО**, с адрес: гр. //, на основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 49 ЗЗД сумата от **1876,54 лева (хиляда осемстотин седемдесет и шест лева и петдесет и четири стотинки)**, представляваща обезщетение за имуществени вреди във вр. с ПТП реализирано на 21.05.2019 год., ведно със законната лихва от 16.07.2021 год. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер на **175,08 лева (сто седемдесет и пет лева и осем стотинки)**, представляваща сторените в производството разноси.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач – „ГБС-ИФ“ АД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____